

РЕШЕНИЕ

№ 5282

гр. София, 27.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 22.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **1773** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 13, ал. 6 от Закона за социалното подпомагане (ЗСП), във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Е. Н. Г., с адрес [населено място], против Заповед №ЗСП/Д-С-М/1726 от 21.12.2020 г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – М., [населено място], с която ѝ е отказана месечна целева помощ по чл. 16б от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане /ППЗСП/ с мотив, че лицето не отговаря на условията чл.16б, ал.1, т.2 от ППЗСП - размера на получаваното обезщетение е по-висок от 150% от минималната работна заплата, потвърдена с Решение № 22-РД06-0088/02.02.2021 г. на Директор на Регионална дирекция "Социално подпомагане" С. град.

С жалбата се оспорва заповедта като немотивирана, противоречаща на материалноправните разпоредби и несъответстваща на целта на закона. Оспорващата сочи, че неправилно административния орган обсъжда единствено, самостоятелно и изолирано дохода на съпруга ѝ г-н Г., и че семейството ѝ покрива изискванията на чл.16б, ал.1, т.2 и ал.4 от ППЗСП. Налице била извънредна епидемична обстановка, двамата родители отглеждат деца под 14год. към момента на подаване на завлението за отпускане на месечна целева помощ и единият от родителите е останал без работа в резултат на тази обстановка. Моли обжалваната заповед, потвърдена с решението на горестоящия орган, да бъде отменена и връщане на преписката на административния орган със задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

В открито съдебно заседание жалбоподателката, редовно призована, не се явява и не се представлява. С молба от 26.04.2021г. жалбоподателката претендира присъждане на разноски по делото. По делото с молба от 26.04.2021г. са представени писмени бележки със становище по хода на делото, по доказателствата и по същество. Иска отмяна на оспорената заповед.

Ответникът Директор на Дирекция "Социално подпомагане" – М., редовно призован, в съдебно заседание се представлява от юрисконсулт Х., който оспорва жалбата като неоснователна. В представен по делото писмен отговор по жалбата, изразява подробно становище за неоснователност на жалбата, а заповедта счита за основателна и законосъобразна.

Административен съд София - град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното:

Със заявление-декларация вх.№ ЗСП/Д-С-М/1726 от 02.12.2020г. жалбоподателката Е. Г. с адрес [населено място], [улица], вх.И, ап.2, е поискала отпускане на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка. Декларирала е, че е омъжена със съпруг Г. С. Г., който живее на същия настоящ адрес, работещ с три деца, които не посещават училище и детска градина, поради въведените ограничения във връзка с извънредната епидемична обстановка, като brutните доходи на семейството ѝ през месеца, в който в училището /детското заведение е въведено ограничение във връзка с извънредната епидемична обстановка, са в размер на общо 1862,07 лева, формирани от обезщетения и помощи. Лично за себе си декларира, че е безработно лице, регистрирано в дирекция „Бюро по труда“, с право на обезщетение за безработица в размер по-нисък или равен на 150 % от минималната работна заплата /М./, определена за страната. В декларацията е посочено, че съпругът ѝ Г. Г. е работещ, с право на обезщетение за безработица в размер по-нисък или равен на 150 % от минималната работна заплата /М./, определена за страната. Деклариран е доход в размер на 1862,07 през месеца, в който в училището/детското заведение е въведено ограничение, във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка. Семейството отглежда три деца, родени съответно през 2013 г., 2016 г. и 2018г. В заявлението-декларация е декларирано, че поради извънредната епидемична обстановка, трите ѝ деца не посещават училище или детска градина/ясла. За декларираните в заявлението данни, Г. е представила и съответните документи- трудов договор № 113/30.11.2020г., сключен между [фирма] и Г. Г., Служебни бележки №276 и № 277 от 01.12.2020 г., издадени от детска градина № 72 „Приказка без край“.

Въз основа на подаденото заявление, на 17.12.2020 г. от социални работници в Дирекция "Социално подпомагане" - М. е изготвен социален доклад, с който е предложено да се направи отказ по заявление-декларация за месечна целева помощ по реда на чл. 16б от ППЗСП, тъй като семейството не отговаря на условията на чл. 16б, ал. 1, т.2 от ППЗСП –размерът на получаваното обезщетение е по-висок от 150% от М.. В доклада е посочено, че семейството получава обезщетения и помощи в размер на 1950,74 лв.

На 21.12.2020 г. Директора на Дирекция "Социално подпомагане" М. е издал Заповед № ЗСП/Д-С-М/1726, с която на Е. Н. Г. е отказана месечна целева помощ по чл. 16б от ППЗСП, с мотиви -не отговаря на условията на чл. 16б, ал. 1, т.2 от ППЗСП –размерът на получаваното обезщетение е по-висок от 150% от М.. Заповедта е оспорена по

административен ред.

В съответствие чл.91 от АПК след получаване на жалбата началник отдел „Социална закрила“ е извършил цялостен преглед на административната преписка по жалбата на Г. срещу Заповед № ЗСП/Д-С-М/1726 от 21.12.2020г. на директора на Дирекция "Социално подпомагане" М.. Съставен е Протокол за преразглеждане, с който се обобщава, че не са констатирани нови и различни обстоятелства, които да доведат до отпускане на месечна помощ на основание чл.16б от ППЗСП. Преписката е изпратена по компетентност на РДСП-С. град.

Издадено е Решение № 22-РД06-0088/02.02.2021г. на Директор на регионална дирекция за социално подпомагане С. град, с което е отхвърлена жалбата на Е. Н. Г. и Заповед № ЗСП/Д-С-М/1726 от 21.12.2020г. на директора на Дирекция "Социално подпомагане" М. е потвърдена.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Съдът приема, че жалбата срещу административния акте подадена в законоустановения срок. Същата изхожда от лице с правен интерес, насочена е срещу годен за обжалване административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. При издаването ѝ не са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което същият не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

С оспорената в настоящото съдебно производство Заповед № ЗСП/Д- С-М/1726 от 21.12.2020г., издадена от Директора на Дирекция "Социално подпомагане" - М., на основание чл. 13, ал. 2 от Закона за социално подпомагане и чл. 28, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане, на Е. Н. Г. е отказано отпускането на месечна целева социална помощ по чл. 16б от ППЗСП, тъй като не отговаря на условията на чл.16б, ал.1, т.2 от ППЗСП-размерът на получаваното обезщетение е по-висок от 150% от минималната работна заплата.

Съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 2 от ЗСП, на основание на която е издадена обжалваната заповед, социалните помощи се отпускат /респ. отказват/ със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" или от упълномощено от него длъжностно лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета. Предвид предметното съдържание на обжалваната в случая заповед, тя е издадена от материално и териториално компетентния административен орган в лицето на Директор на Дирекция "Социално подпомагане" М.. Заповедта е издадена в изискуемата форма и съдържа минимално необходимите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, като по отношение на съдържанието ѝ и разпоредените с нея последици не се установява порок, обуславящ незаконосъобразността ѝ.

Съгласно установеният в ППЗСП ред за отпускане на социалните помощи административно производство се образува с подаването на заявление-декларация по образец съгласно приложение № 1, подадено от пълнолетното лице по настоящ адрес до дирекция "Социално подпомагане", и след представяне на лична карта или личен паспорт на всеки член от семейството (чл. 26, ал.1 от ППЗСП). Съгласно разпоредбата на чл. 27, ал. 1 ППЗСП в срок до 20 дни от подаването на

заявление-декларацията социален работник извършва социална анкета и изготвя социален доклад. Социалната анкета се провежда в дома на лицето или семейството по настоящ адрес – чл. 27, ал. 2 ППЗСП. Видно от данните по делото, този ред е спазен.

Право на социално подпомагане имат лица и семейства, които отговарят на определени условия, регламентирани в ППЗСП.

В Държавен вестник, бр. 77 от 01.09.2020г. е обнародвано Постановление на Министерски съвет за допълнение на ППЗСП, с което е създаден чл.16б, регламентиращ условията за отпускане на нов вид месечна целева помощ. В Държавен вестник, бр. 101 от 27.11.2020 г. е обнародвано Постановление на Министерски съвет №322 от 23 ноември 2020 г. за изменение и допълнение на чл. 16б от ППЗСП. Постановлението е влязло в сила от деня на обнародването му.

Заявлението-декларация вх. №ЗСП/Д-С-М/1726 за отпускане на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по чл. 16б от ППЗСП е подадено от оспорващата Г. на 02.12.2020 г., а Заповед № ЗСП/Д-С-М/1726 на Директора на дирекция „Социално подпомагане“ М. е издадена на 21.12.2020 г., т.е. след влизане в сила на измененията и допълненията на чл. 16б от ППЗСП В новосъздадената разпоредба на чл16б, ал.1 от ППЗСП е предвидено, че право на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка имат семейства с деца до 14-годишна възраст, когато: т. 1 двамата или единият от работещите родители, или родител, отглеждащ сам дете, не може да извършват дистанционна работа от вкъщи и нямат възможност да ползват платен отпуск или не получава парично обезщетение за временна неработоспособност; т. 2 двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, са останали без работа, но нямат право на обезщетение за безработица или размерът на получаваното обезщетение е по-нисък от средномесечния доход по ал. 4; т. 3 двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, са самоосигуряващи се лица, които не могат да упражняват занятието си поради въведените ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка и т. 4 двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, по т. 1, 2 или 3 не получават обезщетение за бременност и раждане. За да се отпусне и изплаща такава помощ, трябва поне една от хипотезите по ал. 1 да е налице. Изисква се и за училището/детското заведение, които посещават децата, да са въведени ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка.

В настоящия случай помощта не е отпусната, защото оспорващата не отговаря на изискванията на т.2 от разпоредбата. Систематичното тълкуване на чл.16 б от ППЗСП води до извода, че след като заявителят за отпускане на помощта не отговаря на изискванията на хипотезите по т.1 до т.4 на ал.1 от горепосочената разпоредба, това е достатъчно основание за постановяване на отказ от страна на административния орган.

В чл.16б, ал.3 и ал.4 от ППЗСП нормативно са регламентирани и други условия за отпускане на месечната целева социална помощ по чл.16б от ППЗСП - децата да не са настанени извън семейството по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето; децата да не посещават училище или детска ясла и детска градина, както и предучилищните групи поради въведените ограничения в училището или в детското заведение във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична

обстановка и средномесечният доход на член от семейството за месеца, в който в училището/детското заведение са въведени ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка, е по-нисък или равен на 150 % от минималната работна заплата.

Видно от цитираните разпоредби, месечната целева помощ по чл. 16б от ППЗСП е свързана с подпомагане на семействата с деца до 14-годишна възраст, когато децата не посещават училище, детска ясла, детска градина и предучилищните групи поради въведените ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка, и по отношение на родителите, респ. на единия родител или на родителя, отглеждащ сам дете е налице някоя от хипотезите по чл.16б, ал.1, т.1 – 3 от ППЗСП и е изпълнено отрицателното условие по чл.16б, ал.1,т.4 от ППЗСП.

В случая е безспорно, че семейството отговаря на общото изискване за отглеждане на дете до 14-годишна възраст. Видно от посочените единни граждански номера в Заявлението – декларация на децата, семейството отглежда три деца до 14-годишна възраст, от които едно е ученик и две – в детска градина/ясла.

С оглед на установените по делото факти, относно възникването и правото на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка за семейства с деца до 14-годишна възраст, съдът изцяло споделя мотивите на административния орган, т.к. отказът е постановен именно, поради неизпълнението на предпоставката визирана в чл.16б, ал.1, т.2 от ППЗСП. В посочената алинея изрично е посочено, че следва и двамата или единият от родителите, да са останали без работа и размерът на получаваното обезщетение да е по-нисък от средномесечния доход по ал. 4.

От данните по делото е видно, че съпругът на жалбоподателката е получил през м.ноември обезщетение в размер на 1634,38 лева, който размер очевидно е по-висок от 150% от размера на минималната работна заплата за 2020г.-610лева. Законодателят е направил изрично разграничение и е уредил хипотези, на които следва да отговарят родителите-чл.16б, ал.1 от ППЗСП и хипотези, на които следва да отговаря семейството-чл.16б, ал.4 ППЗСП. Именно ал.4 от цитираната разпоредба на чл. 16б от ППЗСП урежда втората предпоставка, на която следва да отговаря семейството. Предпоставките следва да бъдат изпълнени кумулативно-в конкретния случай е необходимо заявителката Г. да отговаря и на двете изисквания- двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, са останали без работа, но нямат право на обезщетение за безработица или размерът на получаваното обезщетение е по-нисък от средномесечния доход по ал. 4 и семейството да бъде със средномесечен доход на член от семейството за месеца, в който в училището/детското заведение са въведени ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка, по-нисък или равен на 150 % от минималната работна заплата, поради което изпълнението само на една от тези две предпоставки не поражда претендираното от жалбоподателката Г. право. Правилно административния орган е посочил, че са налице предпоставките по чл. 16б, ал.3 от ППЗСП, т.е. те са необходими, но не са достатъчно основание за възникване на правото на жалбоподателката. Следователно, жалбоподателката не попада сред кръга от лица, за които е предназначена и които имат право на месечната целева помощ по чл.16б от ППЗСП. Като е направил същия извод, административният орган е издал един законосъобразен акт, който е в съответствие с матиралноправните разпоредби и целта на закона.

Неоснователно се явява възражението на жалбоподателката за липса на мотиви на издадената заповед. Спазени са изискванията по отношение формата на административния акт, заповедта е ясно и конкретно мотивирана. Съгласно т. 2 от ТР № 4/2004 г. на ВАС, неизлагането на мотиви съставлява съществено нарушение на административно-производствените правила и е основание за отмяна на акта. Съдебната практика приема, че мотивите на административния акт могат да бъдат изложени не само в него, но и в друг предхождащ акта документ, който се намира в административната преписка. В случая фактическите обстоятелства, въз основа на които административният орган е приел, че не е налице нормативно регламентираната материалноправна предпоставка за отпускане на месечна целева помощ по чл. 16б от ППЗСП на заявителката Е. Г., се съдържат не само в оспорената заповед, но и еднозначно се извличат и от обуславящия издаването на крайния административен акт Социален доклад от 17.12.2020г., изготвен съгласно Приложение № 2 към чл. 27, ал. 1 от ППЗСП. Посоченият социален доклад обективира констатациите на органите за социално подпомагане и резултатите от извършената социална анкета по подаденото от Е. Г. Заявление-декларация вх. № ЗСП/Д-С-М/1726/02.12.2020г., както и направеното въз основа проведеното социално проучване предложение да бъде отказано отпускането на помощта. С оглед на което съдът приема, че е изпълнено законово установеното изискване по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК във вр. с чл. 13, ал. 3 от ЗСП за постановяване на мотивиран административен акт. Предвид изложеното, съдът намира, че оспорената заповед е законосъобразна, не страда от сочените от жалбоподателя пороци, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена. Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд София – град, III отделение, бб състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Н. Г. от [населено място], против Заповед № ЗСП/Д-С-М/1726/21.12.2020г. на Директора на „ДСП“-М., потвърдена с Решение № 22 - РД06 - 0088/02.02.2021г. на Директора на „РДСП“ С.-град, с която ѝ е отказана месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по реда на чл. 16б от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл.

13, ал. 7 от ЗСП.

СЪДИЯ: